09/04/2020

“Τι θα κάνουν το Άγιο Φως;”

/ Γνώμες

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχου

Ερέθισμα για τον προβληματισμό μου αυτό μου έδωσε ερώτηση που δέχθηκα από συνομιλητή μου. «Σεβασμιώτατε τι θα κάνουν το Άγιο Φως που λένε ότι θα έρθει κανονικά από τα Ιεροσόλυμα, αφού με τα απαγορευτικά-προληπτικά μέτρα αποφυγής διασποράς του ιού δεν μπορεί να διανεμηθεί όχι στην Ελληνική επικράτεια, αλλά ούτε στο λεκανοπέδιο της Αττικής»; η ερώτηση.

Ομολογώ, με όλο αυτό τον ζόφο και το άλγος των ημερών, καθώς όσο εγγίζει η Μεγάλη Εβδομάδα η ψυχή κατωδύνεται και πονά, έτι και έτι περισσότερο, με την στέρηση αυτή της αγαπητικής κοινωνίας του λαού του Θεού, συμπάσχουσα και με την οδύνη του λαού μας, με όλο αυτό τον ζόφο λοιπόν ομολογώ δεν υπήρχαν σκέψεις για το θέμα. Θέτοντας μου όμως ο εκλεκτός συνομιλητής μου το ερώτημα και τον προβληματισμό τον οποίο και ευχαριστώ, διερωτήθηκα και αναζήτησα τι μέλει γενέσθαι; Στην αναζήτηση μου αυτή διαπίστωσα, σύμφωνα με δηλώσεις του καθ΄ ύλην αρμόδιου Υφυπουργού ότι: «Το Άγιο Φως θα έρθει κανονικά στην Ελλάδα....». Στη συνέχεια μιλά για

«διαφοροποίηση» της διαδικασίας «λόγω των συνθηκών εξάπλωσης της πανδημίας… με γνώμονα την διαφύλαξη της δημόσιας υγείας». Σαφώς η διαφύλαξη της «δημοσίας υγείας» είναι υποχρέωση όλων μας.

Διερωτήθηκα λοιπόν με την σειρά μου και σκέφθηκα: Αλήθεια τι θα το κάνει το Άγιο Φως ένας Υφυπουργός την στιγμή που δεν υπάρχει καμία δυνατότητα διανομής του; Οι ισχύουσες ΚΥΑ απαγορεύουν μετακινήσεις για το θέμα αυτό, αεροπορικές πτήσεις επίσης ανύπρακτες για μεταφορά, και, λόγω των ισχύοντων απαγορευτικών μέτρων μετακίνησης ουδείς θα μπορεί ούτε το αεροδρόμιο να προσεγγίσει, ούτε να έχει δυνατότητα παραλαβής του με οποιοδήποτε άλλο τρόπο από αλλού;

Επαινούμε την φιλοτιμία αρχόντων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να συμβάλλουν προς την κατεύθυνση αυτή, αλλά είναι υπόθεσης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης η διανομή του Αγίου Φωτός; Συνεπώς, το επόμενο ερώτημα που αυθόρμητα γεννάται είναι: Ποιος ο λόγος ελεύσεως Του με τα σημερινά δεδομένα και με την Χώρα να βρίσκεται σε έκτακτα μέτρα απαγορεύσεων, τα οποία ως έχει ήδη εξαγγελθεί, όσο εγγίζει το Πάσχα θα γίνουν ακόμα αυστηρότερα και εντονότερα;

Απαγορεύτηκε η προσέλευση των πιστών κατά τις Ι. Ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδος, μέτρο το οποίο κατανοούμε και συμμεριζόμεθα σε απόλυτο βαθμό. Δεν επιτρέπεται, επίσης, ούτε η ελεγχόμενη προσέλευση πιστών στις Εκκλησίες κατά την διάρκεια της ημέρας και εκτός των Ι. Ακολουθιών για «ατομικό προσκύνημα», όπως ίσχυε ως τις 30 Μαρτίου. Επιπροσθέτως, απαγορεύτηκε η χρήση των εξωτερικών μεγαφώνων των Ναών και μάλιστα «ρητώς», μέτρο το οποίο θεωρούμε υπερβολικό. Υπερβολικό, καθώς ο άνθρωπος από την φύση του είναι ον «θεούμενον» κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας, αλλά και προδρομικώς ο Πλάτωνας μιλά για την «αθανασία» της ψυχής. Που σημαίνει ότι υπάρχει βαθιά – εσωτερική ανάγκη στον πιστό άνθρωπο την πιο ιερή περίοδο του έτους που είναι η Μεγάλη Εβδομάδα για εμάς τους Ορθοδόξους, να νιώσει, να νιώσουμε, μία παρηγοριά. Μια ανάπαυση εσωτερική. «Να ηρεμήσουμε και να ισορροπήσουμε», όπως μου είπε κάποιος άλλος συνομιλητής μου.

Η χρήση των εξωτερικών μεγαφώνων, ταπεινώς φρονούμε, θα κάλυπτε ακριβώς αυτή την εσωτερική ανάγκη του πιστού. Με δεδομένο δε ότι απαγορεύεται η μετακίνηση του στον Ναό, διασφαλίζεται η μη προσέλευση στους προαύλιους χώρους των Ναών. Τουλάχιστον το μεγάφωνο θα του έδινε την δυνατότητα της, έστω εξ΄ ακοής, συμμετοχής. Από το σπίτι του, το μπαλκόνι του, την αυλή του. Όμως οφείλουμε να σεβαστούμε τις αποφάσεις της Πολιτείας. Την στιγμή λοιπόν που και τα εξωτερικά μεγάφωνα απαγορεύτηκαν, τι νόημα αλήθεια, έχει η έλευση του Αγίου Φωτός όταν ουδείς δεν θα μπορεί να προσεγγίσει να το λάβει; Σε κανένα

μέρος της Πατρίδας μας δεν θα μπορεί να μεταφερθεί. Και, κυρίως, όταν η κατάσταση όχι μόνον στην Χώρα μας αλλά στην παγκόσμια κοινότητα είναι τόσο εύθραυστη, ευάλωτη και υπό το κράτος μιας αόρατης απειλής και ενός ασύμμετρου εχθρού;

Μήπως θα έπρεπε η Πολιτεία, εάν και εφόσον επιθυμεί την έλευση Του, να σκεφτεί κάτι διαφορετικό; Ποιο; Εφ΄ όσον δηλ. αποφασιστεί κατά την απόδοση της εορτής του Πάσχα (27 Μαίου) να γίνει πανηγυρικός εορτασμός της απόδοσης της εορτής, με την προσδοκία ότι μέχρι τότε θα μπορούμε να γιορτάζουμε στις Εκκλησιές μας. Εφ΄ όσον λοιπόν αυτό αποφασιστεί, θα μπορούσε τότε να γινόταν από τα Ιεροσόλυμα η μεταφορά του Αγίου Φωτός.

Από την ακοίμητη καντήλα του Παναγίου Τάφου. Καντήλα η οποία ανάβει από αυτό το Άγιο Φως και παραμένει ακοίμητη καθ΄ όλη την διάρκεια του έτους. Θα μπορούσε λοιπόν αυτή η ημέρα, κατ΄ εξαίρεσιν φέτος, να ονομαστεί αργία και να γίνει όλη αυτή η τελετή, η οποία και θα έχει νόημα και ουσία. Καθώς με τα τωρινά δεδομένα... δυσκολεύομαι να κατανοήσω τον λόγο της διαδικασίας αυτής και κυρίως.. τι θα γίνει και που θα πάει το Άγιο Φως μετά την άφιξη του;; Μήπως λοιπόν χρειάζεται οι ιθύνοντες να κάνουν και δεύτερη σκέψη για το θέμα αυτό;

Καλή Ανάσταση σε όλους μας!